

Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Фізико-технічний інститут

Комп'ютерний практикум №4 Обчислення власних значень

предмет «Методи обчислень»

Роботу виконав:

Студент 3 курсу ФТІ, групи ФІ-91 Цибульник Антон Владиславович

Приймала:

Стьопочкіна Ірина Валеріївна

Завдання

Завдання лабораторної роботи полягає у пошуку власних чисел деякої заданої матриці A. До цього ми знайомилися із способом знаходження цих чисел з рівняння $\det(A-\lambda I)=0$, що є обчислювано нераціональним. Тож наразі виконаємо необхідні розрахунки методом Якобі: приведемо вихідну матрицю за допомогою подібних обертань до майже діагонального вигляду (сума модулів недіагональних елементів має дорівнювати нулю із точністю $\varepsilon=10^{-5}$), і тоді на головній діагоналі будуть міститись наближені значення власних чисел.

Варіант завдання

Задана така симетрична матриця A:

$$A = \begin{pmatrix} 7 & 0.88 & 0.93 & 1.21 \\ 0.88 & 4.16 & 1.3 & 0.15 \\ 0.93 & 1.3 & 6.44 & 2 \\ 1.21 & 0.15 & 2 & 6.1 \end{pmatrix}$$

Теоретичні відомості

Метод Якобі діє для симетричних матриць: ітераційно виконуватимемо процес обертання, починаючи з матриці A, й пильнуватимемо момент, коли виконуватиметься умова завершення. Обертанням будемо називати перетворення координат за допомогою матриці T_{ij} виду:

$$T_{ij} = egin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \ 0 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \ 0 & 0 & t_{ii} & \dots & t_{ji} & 0 & 0 \ dots & dots & dots & dots & dots & dots \ 0 & 0 & t_{ij} & \dots & t_{jj} & 0 & 0 \ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 1 & 0 \ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \; egin{pmatrix} t_{ii} = t_{jj} = c \ t_{ij} = -s, \; t_{ji} = s \ \end{pmatrix}$$

При цьому для цієї матриці її обернена рівна транспонованій: $T^T = T^{-1}$. Числа c та s знаходимо із таких умов:

$$\mu = \frac{2a_{ij}}{a_{ii} - a_{jj}}, \ c = \sqrt{\frac{1}{2} \left(1 + \frac{1}{\sqrt{1 + \mu^2}} \right)}, \ s = sign(\mu) \sqrt{\frac{1}{2} \left(1 - \frac{1}{\sqrt{1 + \mu^2}} \right)}$$

Відповідно основна ітерація методу виглядатиме як перетворення виду

$$A_{k+1} = T_{ij}^T A_k T_{ij}$$

доти, доки A_{k+1} -ша матриця не буде задовільняти умові майже діагонального вигляду (сума модулів недіагональних елементів майже рівна нулю).

Залишається питання ідексів i, j: для кожної ітерації ці індекси визначатимуться як індекси максимального по модулю недіагонального елемента поточної матриці A_k , при цьому сам елемент a_{ij} кожного разу слід обнуляти. Для моніторингу поточної ситуації на кожній ітерації введемо величини:

$$S_A = \sum_{i,j=1}^n a_{ij}^2$$
 сферична норма матриці $S_d = \sum_{i=1}^n a_{ii}^2$ діагональна частина сферичної норми $S_{nd} = \sum_{i,j=1,i \neq j}^n a_{ij}^2$ недіагональна частина сферичної норми

Тож від ітерації до ітерації S_A має лишатися сталою, S_{nd} – зменшуватися, а S_d , відповідно, збільшуватися.

Програмний код

```
import numpy as np
  A = np.array([[7.0, 0.88, 0.93, 1.21],
                [0.88, 4.16, 1.3, 0.15],
                [0.93, 1.3, 6.44, 2.0],
                [1.21, 0.15, 2.0, 9.0]])
  length = A[0].size
   def find_ij(A):
      \max = -1000
11
      for i in range(length):
          for j in range(length):
14
              if (abs(A[i][j]) \ge max and i != j):
                  \max = abs(A[i][j])
                  index_i = i
                  index_j = j
18
19
      return index_i, index_j
20
   def count_S(A):
      S = 0
23
      for i in range(length):
24
          for j in range(length):
              if (i != j): S = S + abs(A[i][j])
26
      return S
28
30
31
```

```
def count_Sa(A):
32
       Sa = 0
33
       for i in range(length):
34
           for j in range(length):
35
               Sa = Sa + A[i][j]*A[i][j]
36
37
       return Sa
38
39
   def count_Snd(A):
40
       Snd = 0
41
       for i in range(length):
42
           for j in range(length):
               if (i != j): Snd = Snd + A[i][j]*A[i][j]
44
45
       return Snd
47
   def count_Sd(A):
48
       Sd = 0
49
       for i in range(length):
           Sd = Sd + A[i][i]*A[i][i]
51
       return Sd
   e = 0.00001
   stop = False
56
   while(stop != True):
57
       i,j = find_ij(A)
       m = (2*A[i][j])/(A[i][i] - A[j][j])
       c = np.sqrt(0.5 * (1 + 1/np.sqrt(1 + m*m)))
60
       s = np.sign(m)*np.sqrt(0.5 * (1 - 1/np.sqrt(1 + m*m)))
61
       T = np.array([[1.0, 0.0, 0.0, 0.0],
63
                     [0.0, 1.0, 0.0, 0.0],
64
                     [0.0, 0.0, 1.0, 0.0],
65
                     [0.0, 0.0, 0.0, 1.0]
66
67
       T[i][j] = -s
68
       T[j][i] = s
69
       T[i][i] = T[j][j] = c
70
71
       T_t = T.transpose()
72
73
       A = np.dot(T_t,A)
       A = np.dot(A,T)
75
       A[i][j] = 0
76
77
       S = count_S(A)
       if (S <= e): stop = True</pre>
```

Результати й проміжні кроки

Iteration 1:

Matrix T				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	1.	0.	0.]
[0.	0.	0.8772267	9 0.480	07619]
[0.	0.	-0.4800761	.9 0.877	22679]]
Matrix T'				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	1.	0.	0.]
[0.	0.	0.8772267	9 -0.48	007619]
[0.	0.	0.4800761	9 0.877	22679]]

Iteration 2:

Matrix T 0. 0. [[0.92632469 0. 0.37672612] [0. 1. [0. 0. 0.] 0. 1. [-0.37672612 0. 0.92632469]] 0. Matrix T' 0. 1. [0. 1. 0.] [0.] 0. 0. [0.37672612 0. 0. 0.92632469]]

Sa = 206.411, Snd = 5.084183010774322, Sd = 201.32681698922568 Value of S = 5.8730290283892534

Iteration 3:

Matrix T				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	0.86172354	0.5073781	0.]
[0.	-0.5073781	0.86172354	0.]
[0.	0.	0.	1.]]
Matrix T'				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	0.86172354	-0.5073781	0.]
[0.	0.5073781	0.86172354	0.]
[0.	0.	0.	1.]]

Sa = 206.411, Snd = 2.801296818246346, Sd = 203.60970318175364 Value of S = 4.494040159643841

Iteration 4:

Matrix T				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	0.99333	736 0.	0.1152	24272]
[0.	0.	1.	0.]
[0.	-0.11524	272 0.	0.9933	33736]]
Matrix T'				
[[1.	0.	0.	0.	1
[0.	0.99333		-0.115	24272]
[0.	0.	1.	0.]
[0.	0.11524	272 0.	0.9933	33736]]

Sa = 206.411, Snd = 1.3766717130506674, Sd = 205.03432828694932 Value of S = 3.0115777795057697

Iteration 5:

Matrix T				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	1.	0.	0.]
[0.	0.	0.99270285	0.12058	63]
[0.	0.	-0.1205863	0.99270	285]]
Matrix T'				
[[1.	0.	0.	0.]
[0.	1.	0.	0.]
[0.	0.	0.99270285	-0.1205	863]
[0.	0.	0.1205863	0.99270	285]]

Sa = 206.411, Snd = 0.6670863655113755, Sd = 205.74391363448862 Value of S = 1.92920070120573

Iteration 6:

Matrix T				
[[0.85885707	0.	-0.51221532	0.]
[0.	1.	0.	0.]
[0.51221532	0.	0.85885707	0.]
[0.	0.	0.	1.]]
Matrix T'				
[[0.85885707	0.	0.51221532	0.]
[0.	1.	0.	0.]
[-0.51221532	0.	0.85885707	0.]
[0.	0.	0.	1.]]

Sa = 206.411, Snd = 0.26472461148438275, Sd = 206.14627538851562 Value of S = 1.268398439619539

Iteration 7:

```
Matrix T
[[ 0.99678393 -0.08013611 0.
                                               ]
                                     0.
 [ 0.08013611 0.99678393 0.
                                     0.
                                               ٦
 [ 0.
                                               ]
              0.
                          1.
                                     0.
 [ 0.
              0.
                          0.
                                      1.
                                               ]]
Matrix T'
[[ 0.99678393 0.08013611 0.
                                     0.
                                               ]
                                               ]
 [-0.08013611 0.99678393 0.
                                     0.
 [ 0.
              0.
                          1.
                                     0.
                                               ]
 [ 0.
              0.
                          0.
                                               ]]
                                      1.
```

Sa = 206.411, Snd = 0.12884386678223536, Sd = 206.28215613321774 Value of S = 0.7944211503429432

Iteration 8:

Sa = 206.411, Snd = 0.018799217402917574, Sd = 206.39220078259706 Value of S = 0.335308936475719

Наведено результати й проміжні кроки для перших k=8 ітерацій. Назагал, бажана точність на суму модулів недіагональних елементів досягнута при k=15 ітераціях, і отриманий результат рівний:

$$A^* = \begin{pmatrix} 6.67397938 & 0 & 0 & 0\\ 0 & 3.38753165 & 0 & 0\\ 0 & 0 & 5.65841896 & 0\\ 0 & 0 & 0 & 10.88007000 \end{pmatrix}$$

Таким чином знайдені власні числа рівні:

$$\lambda_1 = 6.67397938, \ \lambda_2 = 3.38753165, \ \lambda_3 = 5.65841896, \ \lambda_4 = 10.88007$$

Скориставшись онлайн сайтами знаходження власних чисел, матимемо аналогічні результати.

Контрольні запитання

1. Які рядки та стовиці матриці A^{k+1} змінює процес обертання T_{ij} порівняно із вихідною матрицею A в методі Якобі?

Якщо над матрицею A^k провести процес обертання $A^{k+1} = T_{ij}^T A^k T_{ij} \equiv T_{ij}^T B^k$, то лише рядки та стовпці i та j відповідних матриць будуть змінюватися таким чином:

$$B_i^k = cA_i^k + sA_j^k$$
 $A_i^{k+1} = cB_i^k + sB_j^k$ $A_j^{k+1} = -sA_i^k + cA_j^k$ $A_j^{k+1} = -sB_i^k + cB_j^k$

2. Як за методом Якобі визначити власні вектори матриці A за результуючою матрицею A^* , знаючи сукупність перетворень $\{T_{ij}\}$?

Довільну симетричну матрицю A можна представити у вигляді $A = TA^*T^{-1}$, де A^* — матриця, складена з власних значень, а T — матриця, що складається із власних векторів.

У методі Якобі, провівши, скажімо, n штук ітерації виду $A_{k+1} = T_{ij}^T A_k T_{ij}$ над початковою матрицею A віднайшли шукану матрицю власних чисел A^* . Тобто з одного боку

$$A^* = {}^{n}T_{ij}^{T} \cdot {}^{n-1}T_{ij}^{T} \cdot \dots \cdot {}^{1}T_{ij}^{T} \cdot A \cdot {}^{1}T_{ij} \cdot \dots \cdot {}^{n-1}T_{ij} \cdot {}^{n}T_{ij}$$

а з іншого

$$A = TA^*T^{-1} \Rightarrow A^* = T^{-1}AT$$

Отже, порівнявши ці два представлення матимемо, що шукана матриця власних векторів T із відомою сукупністю перетворень $\{T_{ij}\}$ знаходитиметься так:

$$T = {}^{1}T_{ij} \cdot \dots \, {}^{n-1}T_{ij} \cdot {}^{n}T_{ij}$$

3. Які елементи матриці будуть зменшуватися при обертаннях за методом Якобі, а які будуть збільшуватись?

Як вже зазначалося, ввівши величини

$$S_A = \sum_{i,j=1}^n a_{ij}^2$$
, $S_d = \sum_{i=1}^n a_{ii}^2$, $S_{nd} = \sum_{i,j=1, i \neq j}^n a_{ij}^2$

від ітерації до ітерації S_A має лишатися сталою, сума квадратів недіагональних елементів S_{nd} — зменшуватися, а сума квадратів діагональних елементів S_d , відповідно, збільшуватися.

4. Коли метод Данилевського неможливо застосувати?

Вказаний метод неможливо застосувати тоді, коли при формуванні матриць M_k виникає ділення на нульові коефіцієнти поточної матриці A_k .

5. У яких випадках система характеристичного поліному із коефіцієнтами p_i буде виродженою?

Система характеристичного поліному із коефіцієнтами p_i буде виродженою тоді, коли матриця A має кратні класні власні числа. Тобто у такому разі зазначена система є лінійно залежною, що призводить до обнулення визначника матриці коефіцієнтів системи.